

Bergvesenet

Postboks 3021, N-7441 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr 5531	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Notat fra reise til Grongfeltet 10 -13 september 1958				
Forfatter Ingvaldsen, Karl		Dato År 15.09 1958	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker) NGU	
Kommune Røyrvik Nasskogan	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 18242 19241 19244	1: 250 000 kartblad Grong
Fagområde Forekomstbefaring	Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Skorovas gruber Gammelgruven Gjersvik Grube Lillefjellklumpen Jomafeltet		
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Cu,Zn, Py			
Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse En kort beskrivelse av besøk ved de store forekomstene i Grongfeltet. Skorovas planla geofysiske målinger, NGU holdt på å sette ut stikningsnettet for de geofysiske målinger som skulle gjøres mellom Skorovas og Gjersvik. Det blir vist til de diamantbøringer som gjøres i Gjersvik og borplasser og oppbevaring av borkjerner i Jomafeltet. Ellers blir det kommentert på de geofysiske målinger som er gjort på Elvegangen i Joma.				

N o t a t

fra

reise til Grongfeltet 10.-13. september 1958.

Reisen var min første i disse trakter bortsett fra 2 tidligere besøk i Skorovass. Den foregikk med bil og i følge med statsgeolog dr. Chr. Oftedahl, som var med for å orientere om kartlegningen i Grongfeltet og geologien. På veien til Skorovass demonstrerte Oftedahl flere av de karakteristiske bergarter og formasjoner. I Skorovass møtte vi direktør Bjørlykke, som vi senere reiste sammen med.

Neste dag den 11. ble omgivelsene til gruben i Skorovass besiktiget og man gikk opp til gammelgruben langs den innebygde heisebanen. Det var meget interessant å få se kisen ved gammelgruben og som vel var den første som ble iakttatt i feltet. Denne kis er av en lys, tett type, som ikke forvitrer ved oksydasjon. Den har imidlertid tendens til å smuldre helt opp, men beholder sin originale farge. Muligens henger dette sammen med virkning fra frostsprengning idet det ble iakttatt at slik kis er porøs så vannet trenger inn en del fra overflaten.

Vi gikk så videre nedover mot stollinngangen og besiktiget grubekart for profiler etc. Dr. Gjelsvik som for tiden arbeider i Skorovassfeltet for Elektrokemisk A/S fulgte oss på denne del av befaringen. Under driften i gruben har man fått erfaring for at kisen er mere uregelmessig enn opprinnelig antatt. Det er flere nivåer av kisen og de overliggende som gjerne har mindre mektighet, fører gjerne mere kobber, men til gjengjeld mindre av ren svovelkis. Innerst i gruben, sydligst, finnes det partier med store sinkgehalter og sinkinnhold opp til 20-30% var registrert.

Selskapet har foretatt flyfotografering over sitt konsesjonsområde og samtidig fått utarbeidet kart i M. Elektrokemisk A/S er interessert i en mindre geofysisk undersøkelse denne høst i den nordvestre del av forekomsten hvor man regner med visse mengder impregnasjonsmalm.

Direktör Engzelius og overingeniör Lövaas nevnte dette oppdrag som var forelagt Singsaas under besök der oppe. Selskapet kunne selv foreta utstikninger og anslo arbeidets varighet til ca. 1 uke, mens jeg selv har vanskelig for å tro at noe ordentlig kan gjøres under 2 uker. Jeg rådet herrene til å skrive til Geofysisk Malmleting med oppgaver over undersøkelsens art og omfang, idet de tydeligvis ville legge ut et minst mulig belöp på disse undersøkelser.

Etter lunch tok vi fatt på veien til Gjersvika og stoppet ved et stort sandtak hvorfra veien tar opp til Lillefjellklumpen, nikkel-magnetkissskjerp. Dette ligger på nordhellet av Skorovassklumpen. Her finnes en skjæring på 10-12 meter hvor det står en gang, ca. 1 m mektig; fortsettelsen synes tydeligvis å ha vært vanskelig å finne, selv i et lite tverrslag til skjæringen. Malmen skal etter analyse stå ca. 4% nikkel og platinainnholdet er dessuten oppgitt å være betydelig. Lenger ned i bakken kunne man se svak rustsone, som viste seg å henge sammen med impregnasjon av kis i bergarten.

Geofysisk Malmleting hadde da begynt stikningen av et målefelt og skulle i løpet av et par dager komme igang med målingene omfattende elektromagentiske og magnetiske undersøkelser. Tidligere er spørsmålet om en mindre diamantboring her tatt opp av Joma bergverk. Kostnadene er anslått til ca. kr. 20.000,-. Det vil være naturlig først å se resultat av målingene för boringen settes igang. For tiden arbeider en maskin tilhørende A/S Norsk Bergverk med boringer i Gjersvikfeltet og denne kan muligens settes inn her. Skjerpet gir inntrykk av at malmen er forholdsvis lokal, men det kan være grunn til en noe grundigere undersökelse för å bringe mulighetene på det rene.

Til Gjersvik kom vi så sent om kvelden at noen befaring da ikke kunne gjennomføres. Vi fikk da demonstrert karter og profiler over forekomsten samtidig som stiger Digre var til stede. Supplerende boringer på selve malmen har vært utfört i fjor og var også igang i år. Malmen er en langstrakt plate, ca. 2 x 500 m med hell sydover, ca. parallelt overflaten. Fast fjell over kisen er ikke mere enn ca. 20 m, i de övrige deler ikke stort mere enn 10 m. Fjellet i dagen var her gjennomsatt av store sprekker.

Forekomsten som stikker så vidt under sjöen, er også tydelig fastlagt ved elektromagnetiske målinger. På vestsiden er det flere grenser for ledende områder, som muligens kan henge sammen med parallelle ganger. Det er iakttatt impregnasjonsmalm med magnetkis en del steder i det hengende av forekomsten. Kisen står i dagen flere steder, bl.a. i veiskjæring og enkelte steder kunne man iakttå forvittringsjord uten vegetasjon og som muligens var en original foreteelse. Boringene som nå var igang viste varierende mektigheter fra 10 til 1 m i forskjellige hull.

I Gjersvik står det atskillige bygninger igjen fra den første driften før og under første verdenskrig. Kontorbygningen huser kontorer foruten telefon og post, Messen er utleiet til Gjersvik Gjestgiveri ved siden av at Samvirkelaget har lokaler der. Ellers stod delvis arbeider- og funksjonær-boliger ubenyttet og var noe preget av tidens tann. Selv overnattet vi i direktørboligen, en 2-etasjes villa i tømmerlaft.

Dagen etter fortsatte vi tidlig om morgenen til Joma, og satte bilen igjen ved Ornes, hvor lappefogden bor og hvor innslaget til Jomastollen er. Vi drog først opp til Jomafeltet, først med en spasertur på ca. 20 minutter og ble rodd over Orvatnet av Dalsaune, som kom imot oss. Fikk så demonstrert resultatene av målingene av Singsaas, som også drøftet diverse spørsmål med Bjørlykke og Oftedahl.

I store trekk viste målingene et bilde som man tidligere har dannet seg og Singsaas antok at elvegangen hadde en noe lengere fortsettelse. Målingene hadde vist at sannsynligvis har man underliggende områder av en viss ledningsevne og som preger måleresultatene. Blokkgruppen mot sydøst i Sidensvanselven kunne ikke refereres til noen hittil ukjent malmforekomst, men stammer sannsynligvis fra Joma. I feltet arbeidet også en jugoslaver og en indoneser.

Vi foretok så en befaring i feltet og så på røsker, diamantborplasser, hvor kjernene var opplagret ute hult til bult (norsk standard 1 for borkjernelagring). Delvis var et kjernelager ved siden av en sjakt, skadet ved brann, men ved flere borplasser stod kjerne-kassene og ble tæret av tidens tann. Per Fredrik Trøften skulle under sitt opphold i feltet i forbindelse med diplomarbeidet ha merket de kassene som stod igjen ved borplassene i stabler og gjort oppmerksom på at de burde

samles inn, hvilket hittil ikke var gjort. Det var meget imponerende å få se all den kisen som står i Orvasselve, en ganske sjelden eksponering av malm i dagen. Felles for alle de 3 store, kjente forekomster i Grongfeltet, som nå har vært kjent i minst 40 år, er at kisen direkte kunne iakttas på overflaten.

På tilbakeveien fulgte Singsaas oss ned til Jomastollen, som nå er ført 1200 m inn av de beregnede 2200 m. Fjellet som er en kvartsblandet, sterkt småfoldet skifer, ligger forholdsvis flatt langs hele stollens lengde, mens etter kartleggingen var lagdelingen ment å være temmelig steil, loddrett synkens retning. Ved påhugget er det en del grafittskifer, så følger et grønnaktig parti, muligens serpentinisert vare. Innerst ved stoffen var det nå kommet grafittskifer til syne. Riktignok var bare enkelte partier smittet med grafitt, men det utkjørte gods var meget svart.

Hele Grongfeltet ga meg det inntrykk av at bergartene er meget oppsprukket og dette hang også ved rundt de forekomster vi så på. Tilbakeveien til Trondheim neste dag foregikk over Stenfjellet, hvor man kommer opp i henimot 700 m h.o.h. Med regn, vind og tåke fikk man bestemt inntrykk av at denne vei gror forholdsvis tidlig igjen om vinteren. Et prosjekt for løsning av transporten fra Gjersvik er å slå en tunnel gjennom Stenfjellet, hvormed man unngår det området som er sperret om vinteren.

Det var meget interessant og givende å få se Grongfeltet for første gang. Terrenget er temmelig sterkt kupert og samtidig preget av de forholdsvis store sjøer og vann. Skog og myr avløser hverandre forholdsvis høyt opp i fjellet og marken er meget frodig mange steder, et forhold som henger sammen med bergartenes art. Kalk finnes mange steder, både som egne benker og som striper i forskjellige skifere.